

אהבתי את מיכה מאוד. בעצם- מדוע בלשון עבר?...?

אני אוהב את מיכה מאד. מפקד. חבר. בעיקר בן-אדם.

היכרותנו רבת השנים, תחילתה בשנת 1960 כשהיינו חיילים צעירים בקורס חובלים.

עוד בתחילת דרכנו בחיל, מצאתי בך, חבר של אמת, אמין. רציני. חושב. ומקצוען. אדם שאפשר לסמוך עליו, להאמין בו, ולהאמין לו.

שרתת במגוון תפקידים בחיל, בכלי השיט, ובמפקדת חיל הים.

בין התפקידים שביצעת, ראוי לציין במיוחד, את הפיקוד על אחי רשף. בלילה הראשון של מלחמת יום כיפור בקרב לטקיה.

בו הוכחתה את סגולותיך כמפקד אמיץ, נחוש. ומקצוען.

כשמוניתי למפקד חיל הים היה לי ברור שרק אותך ארצה בתפקיד הסגן וחיכיתי מסי' חודשים עד שובך מושינגטון מקום בו כיהנת כנספח ים.

לא היה לי ולו ספק אחד, לגבי מי שיחליף אותי כמפקד החיל. ואכן אתה היית האדם הנכון במקום הנכון ובזמן הנכון. יחד

נלחמנו על עתידו של החיל ובבניית ספינות סער 15 וצוללות דולפין.

לאחר פרישתך נתגלתה אצלך המחלה הארורה מכל. עברת בהצלחה השתלת ריאה לפני כ- 13 שנים שנתנה לך חיים חדשים.

גם במלחמה הזאת, שהייתה אולי המלחמה הקשה ביותר, שאין כל אפשרות להתכונן לקראתה, נאבקת באומץ לב ובגבורה. לא

התלוננת ולא נשברת.

סמל ומופת היית לנו, לחבריך ולמשפחתך.

ולך חיה – שעמדת לצידו של מיכה בכל השנים הללו. מיכה היה אסיר תודה למה שעשית והיית עבורו. ואתם חגית גלית ואלון

היו גאים באביכם איש נפלא ורב פעלים

היום איבדתי חבר שהיה לי כאח ויחסר לי מאוד.

נוח בשלום על משכבך, בלבנו תישאר לנצח.
אלוף אברהם בן שושן

הרמטכ"ל דן שומרון מעביר את הפיקוד על חיל הים
מאברהם בן שושן למיכה רם 11 בפברואר 1989